

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
medlem hr. Weikop sådan, at han ikke har nogen kritik at rette imod den aftale, som FDB har truffet på fuldstændig tilsvarende måde, som en række andre virksomheder har truffet varebytteaftaler. Jeg forstår videre det ærede medlem sådan, at han med hensyn til fremtiden kunne tænke sig en generel ændring af disse forhold, og et sådant spørgsmål er jeg selvfølgelig parat til at se på.

Så sagde det ærede medlem også, at 1,5 mill. kr. var ikke meget i vor samlede udenrigshandel. Jeg har i udvalget sagt til det ærede medlem, at jeg heller ikke syntes, det var meget i sammenligning med Fællesforeningens årlige omsætning. Brugsforeningens omsætning i 1955 lå på 1 185 mill. kr., og selvfølgelig er 1½ million kun en klatskilling i sammenligning dermed, men derfor kan det alligevel have en vis betydning.

Det ærede medlem var inde på en kritik af petroleumsordningen, som „kom haltende bagefter“. Jeg vil gerne til forklaring af dette særlige problem sige, at da vi gik til rationering af brændselsolierne, men ikke tog petroleum med, skyldtes dette, at petroleumslagrene var betydelige, og at man på det tidspunkt vurderede dem til ikke at give anledning til bekymringer. Vi bad imidlertid olieselskaberne om løbende at holde os orienteret om udviklingen, og da vi hørte, at man kunne mærke, at der foregik en vis hamstring, greb vi ind. Så sent som den 23. november var der ingen særlig kritisk situation, men den 29. november meddelte olieselskaberne, at der havde fundet en betydelig hamstring sted. Dette beviser måske endnu en gang over for det ærede medlem hr. Anker Lau, at det er bedre at gribe ind for tidligt end for sent. Det havde måske været bedst at tage petroleum med med det samme, men der blev som sagt et større træk på petroleumsbeholdningerne, end jeg og også olieselskaberne havde regnet med.

Hvad angår offentlighedsprincippet, vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Weikop, at jeg er ganske enig i dette princip. Men det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Lars P. Jensen sagde i dag, at vareforsyningsudvalget netop altid holder møde med pressen efter hvert enkelt møde; og

det er vel også rigtigt, at det ikke er en praktisk fremgangsmåde og vist heller ikke en fremgangsmåde, der er brugt i noget andet land, at de tekniske detaljer i rationeringsordninger behandles i selve tinget.

Hvad angår prisundersøgelserne, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) beskæftigede sig med, vil jeg gerne her i dag give tilsagn om, at vi går videre med disse undersøgelser. Det er blevet nævnt, hvilke forskellige varer man vil tage fat på, varer, som har stor interesse for de almindelige forbrugere. Vi kan også i kommende møder i vareforsyningsudvalget beskæftige os med resultaterne af de allerede foretagne undersøgelser.

Til det ærede medlem hr. Rager kan jeg sige, at jeg har haft lejlighed til at veksle nogle bemærkninger med finansministeren om det spørgsmål, han rejste, og jeg vil fremhæve, at den ændring i loven, der nu er foreslået, jo kun åbner adgang til, at en refusion kan finde sted; de nærmere regler for, under hvilken form en sådan refusion kan ske, kan vi vende tilbage til. Jeg er opmærksom på det problem, det ærede medlem har fremdraget, og på, at en sådan eventuel refusion ikke må få slagside over for København.

Tholstrup: Den højtærede minister sagde vedrørende sømænds ret til at hjemtage en bil, de har brugt i udlandet, at de ikke har haft fast bopæl dér. I mit spørgsmål under lovforslagets første behandling talte jeg netop om sømænd, som, hvis de blot havde været landkrabber, ville opfylde betingelserne: at have brugt bilen i et fremmed land i mindst ½ år. Mon ikke sagen er behandlet lidt for overfladisk? I Norge, hvor man har givet sig tid til at gennemgå spørgsmålet ordentligt, er man kommet til det resultat, at sømænd skal have samme ret som andre.

Det var en udmærket tale, det ærede medlem hr. Anker Lau holdt, men hvorfor så ikke være konsekvent og følge retsforbundet i kravet om at afvikle loven? Det ærede medlem betegner mit ændringsforslag som et udslag af retsforbundets sædvanlige taktik. Jeg kan ikke rigtig se, at det har noget med taktik at gøre, at man fremholder sine tanker og ideer og gentager dem, hver gang lovene er til behandling her i tinget.